

Παρασκευή, 19 Μαρτίου 2010

Ομιλία Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, Αντώνη Σαμαρά

Στο Συνέδριο της ΓΣΕΕ, Χαλκιδική

Κυρίες και κύριοι,

Βρίσκομαι ανάμεσά σας, ανάμεσα σε εκπροσώπους από τον κόσμο της Εργασίας, σε στιγμές δύσκολες - και για την χώρα γενικότερα και για τους εργαζόμενους ακόμα περισσότερο...

Θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Και θα συνοψίσω τις θέσεις μου σε 10 σημεία:

* Πρώτον, η κρίση που γνωρίζουμε σήμερα δεν είναι συγκυριακή. Ουσιαστικά χρεοκόπησε ένα ολόκληρο μοντέλο οικονομικής διαχείρισης το οποίο στηρίχθηκε σε αναδιανομή δανεικών. Κι ένα πολιτικό μοντέλο, το οποίο στηρίχθηκε σε αναδιανομή πελατειακών σχέσεων ανάμεσα στο κράτος, τα κόμματα και την κοινωνία. Αυτό τελείωσε πια...

* Δεύτερον, το μοντέλο αυτό παρήγαγε μια στρεβλή ανάπτυξη: η χώρα αποβιομηχανοποιήθηκε, η Γεωργία απαξιώθηκε, ο δημόσιος τομέας διογκώθηκε, οι εξαγωγές κατέρρευσαν, δημιουργήθηκε ένα ανεξέλεγκτο δημόσιο χρέος και ελλείμματα που δεν μπορούν να τιθασευτούν. Ενώ παράλληλα δημιουργήθηκε κι ένα δεύτερο έλλειμμα, στο ισοζύγιο πληρωμών, που πιστοποιεί συνολική κατάρρευση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

* Τρίτον, χρεοκόπησε αυτό το μοντέλο. Αυτό, όχι η Ελλάδα! Η Ελλάδα έχει τεράστιο αναξιοποίητο πλούτο, τεράστια αναξιοποίητα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Κι αυτά μας δείχνουν το δρόμο για μια νέα Οικονομία πιο βιώσιμη, πιο ανταγωνιστική, ικανή να δημιουργεί εισόδημα, ικανή να διαχέει εισόδημα και ευκαιρίες σε όλους, ικανή να δημιουργεί πλούτο και να προσφέρει προοπτικές ευημερίας σε όλους. Και ιδιαίτερα στους Εργαζόμενους. Κι ένα νέο Κοινωνικό Συμβόλαιο, όπου ο χώρος της Εργασίας δεν θα ζει σε ατέλειωτη λιτότητα, δεν θα υποβάλλεται συνεχώς σε θυσίες χωρίς αντίκρισμα, δεν θα βιώνει την αβεβαιότητα, δεν θα λέει «κάθε πέρσι και καλύτερα», δεν θα φοβάται την ανεργία...

Οι εργαζόμενοι να γίνουν δημιουργοί και μερισματούχοι του πλούτου αυτής της κοινωνίας. Όχι αναλώσιμοι «παρίες», πρώτοι στις θυσίες και τελευταίοι στις ευκαιρίες και στην ευημερία.

* Τέταρτον, το μοντέλο που τώρα χρεοκόπησε δεν προέκυψε μόνο του. Κάποιοι το δημιούργησαν, κάποιοι το ανέχθηκαν, κάποιοι το διαχειρίστηκαν και κάποιοι το στήριξαν. Θα σας το πω ευθέως, όπως το σκέπτομαι: Όλες οι

πολιτικές δυνάμεις του τόπου έχουν ευθύνες για το στρεβλό μοντέλο, που εδώ και δεκαετίες επιβλήθηκε και σήμερα χρεοκόπησε. Το κόμμα μου ευθύνεται γιατί δεν το άλλαξε, όπως υποσχέθηκε. Γιατί δεν τόλμησε να το αλλάξει όταν είχε την ευκαιρία. Γιατί υπέκυψε στον πειρασμό του διαχειριστικού «κυβερνητισμού». Σε αυτό αναλαμβάνουμε πλήρως την ευθύνη...

Αλλά το μοντέλο αυτό δεν το δημιούργησε το κόμμα μου...

Σε τέτοιες δύσκολες στιγμές όλοι οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Γιατί όλοι έχουν τις ευθύνες τους. Δεν υπάρχουν «αναμάρτητοι». Εμείς αναλάβαμε τις δικές μας ευθύνες και κάναμε την αυτοκριτική μας. Πολύ θα βοηθούσε το διάλογό μας με την κοινωνία, αν και όλοι οι άλλοι έκαναν το ίδιο...

* Πέμπτον, όλες οι χώρες επλήγησαν από τη διεθνή κρίση. Που την προκάλεσε η απληστία των ανεξέλεγκτων χρηματαγορών. Η Ελλάδα δεν μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Αλλά η προηγούμενη Κυβέρνηση δεν έχασε τον έλεγχο. Όταν είδε να ξεφεύγει το έλλειμμα, όπως συνέβη σε όλες τις χώρες του κόσμου, πήρε ορισμένα έκτακτα μέτρα, όπως έκαναν κι άλλες χώρες. Δύσκολα μέτρα. Αλλά καμία σχέση και καμία σύγκριση με τα μέτρα που βλέπουμε τώρα. Που είναι πολύ πιο σκληρά. Και οδυνηρά. Και αναποτελεσματικά...

Η Νέα Κυβέρνηση, μόλις ανέλαβε μετά τις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου, φρόντισε να ματαιώσει τα μέτρα της προηγούμενης κυβέρνησης για τον περιορισμό του ελλείμματος. Είχε εκλεγεί τάζοντας στους πάντες τα πάντα και κραυγάζοντας «λεφτά υπάρχουν». Κι ας γνώριζε ότι το έλλειμμα είχε ξεφύγει.

Αποτέλεσμα: το έλλειμμα ξέφυγε πολύ περισσότερο. Τα πάντα παρέλυσαν. Μαζί παρέλυσαν τα δημόσια έργα και ο εισπρακτικός μηχανισμός του κράτους. Το έλλειμμα εκτοξεύθηκε σε διψήφια νούμερα.

Κι ήταν τότε που η χώρα υπέστη την επίθεση των κερδοσκοπών στις διεθνείς αγορές. Αναγκάστηκε να δανειστεί υψηλότερα. Και στη συνέχεια να επιβάλει πολύ χειρότερα μέτρα από εκείνα που είχε απορρίψει λίγους μήνες πριν. Ζητώντας θυσίες που δημιουργούν μεγαλύτερη ύφεση, οδηγούν σε ακόμα μεγαλύτερη υστέρηση εσόδων και σε ακόμα σκληρότερα μέτρα.

Αυτή τη στιγμή μεγάλο μέρος των θυσιών στις οποίες υποβάλλεται ο ελληνικός λαός είναι, όχι για να μειωθούν τα ελλείμματα, αλλά για να καλυφθούν οι νέοι μεγαλύτεροι τόκοι.

* Έκτον, θα σας το πω ευθέως: Δεν είμαι εδώ για να κατακρίνω κανένα. Αλλά ο λαϊκισμός στρέφεται, τελικά, κατά του λαού και τιμωρεί το λαό. Οι απατηλές υποσχέσεις στρέφονται εναντίον όσων εύκολα τις πιστεύουν. Υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα, συνήθως, οδηγούν σε θυσίες χωρίς αντίκρισμα.

* Έβδομον, από τη στιγμή που η κρίση ξέσπασε ανοικτά και πήρε δραματικές διαστάσεις, ως αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπα τρία πράγματα:

-- Πρώτον, κάλεσα την κυβέρνηση να πάρει μέτρα για το δραστικό περιορισμό του ελλείμματος. Άμεσα μέτρα. Για να μην αναγκαστεί να πάρει πολύ χειρότερα και πολύ πιο επώδυνα, αργότερα. Όπως και, δυστυχώς, έγινε...

-- Δεύτερον, ζήτησα να συμπληρωθούν τα όποια μέτρα για το έλλειμμα με μέτρα-ανάσες για την τόνωση της αγοράς. Κατέθεσα συγκεκριμένα δέσμη 23 τέτοιων μέτρων. Όστε να μην γονατίσει η Οικονομία. Όστε να μη διαλυθεί η κοινωνία.

Δεν μπορούν να πνίξουν την Οικονομία για να... «εξυγιάνουν» τα δημόσια οικονομικά!

Δεν μπορούν να διαλύσουν την Κοινωνία για να τη... «σώσουν»!

Η κυβέρνηση, δυστυχώς δεν άκουσε τις εκκλήσεις μας.

Από το βήμα αυτό, της ζητώ για μια ακόμα φορά, να στηρίξει την οικονομία με μέτρα-ανάσες μηδενικού ή πολύ χαμηλού κόστους. Για να αντέξει η χώρα την κρίση, για να συγκρατήσει την ανεργία. Για να μπορέσει να βγει η Οικονομία από την κρίση χωρίς να χρειαστούν κι άλλα σκληρότερα μέτρα.

* Όγδοον, «κόκκινη γραμμή» για μένα είναι το εισόδημα των χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων. Δεν ευθύνονται αυτοί για την κρίση. Και δεν μπορούν να την πληρώσουν αυτοί. Κάθε ευρώ που χάνεται από τους πιο αδύνατους, δεν μειώνει τα ελλείμματα, βαθαίνει την ύφεση.

-- Η κυβέρνηση επέλεξε πολιτική που αφαιρεί και διαιρεί: Αφαιρεί εισόδημα και διαιρεί το λαό...

-- Εμείς προτείνουμε πολιτική που προσθέτει και πολλαπλασιάζει. Προσθέτει θέσεις εργασίας και πολλαπλασιάζει το ρυθμό της ανάκαμψης.

Γι' αυτό και διαφωνήσαμε με την αύξηση του ΦΠΑ, που πλήττει δυσανάλογα τα χαμηλά στρώματα, όπως και με την αύξηση του Ειδικού Φόρου στα καύσιμα, που διαχέεται σε όλη την οικονομία και πλήττει τους πάντες, από παντού, αλλά περισσότερο πλήττει τους πιο αδύναμους: τους εργαζόμενους και τους απόμαχους της εργασίας. Όπως διαφωνήσαμε και με την περιστολή του 13ου μισθού.

Προτείναμε διαφορετικά μέτρα για το έλλειμμα, που περιορίζουν πραγματικά την φοροδιαφυγή και τη δημόσια σπατάλη. Αλλά σε αυτά η κυβέρνηση άργησε, παλινωδεί και εξακολουθεί να καθυστερεί.

Προτείναμε ένα διαφορετικό μείγμα οικονομικής πολιτικής.

Δεν ήλθα εδώ για να σας φανώ ευχάριστος. Δεν ήλθα εδώ για να σας κοροϊδέψω. Αρκετοί σας έχουν ξεγελάσει μέχρι τώρα...

Ήλθα εδώ για να σας πω ότι είναι αναπόφευκτα κάποια οδυνηρά μέτρα. Αλλά όχι αυτά που διαλύουν τον κοινωνικό και παραγωγικό ιστό. Κι όχι χωρίς τόνωση της αγοράς.

* Ένατο, μπορεί σε πολλά πράγματα να συμφωνήσετε με τις θέσεις μας. Και σε άλλα να διαφωνήσετε. Σε ένα, όμως, θα συμπέσουμε: Στο θέμα της ανεργίας.

Αγωνιζόμαστε με όλους τους τρόπους, να εμποδίσουμε εκτόξευση της ανεργίας. Και να εξασφαλίσουμε, ταχύτερη διέξοδο από την κρίση με άνοδο της απασχόλησης. Για να έχουν όλοι, όχι μόνο εργασία, αλλά και επιλογές και ευκαιρίες σταδιοδρομίας.

* Δέκατον, ιδεολογία της δικής μας παράταξης είναι ο κοινωνικός φιλελευθερισμός. Όχι ο νεοφιλελευθερισμός, όχι η νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητα που οδήγησε ολόκληρο τον κόσμο στην χρηματοπιστωτική κρίση.

Θέλουμε κοινωνικό έλεγχο των αγορών. Και δίνουμε προτεραιότητα στην κοινωνική συνοχή. Ο κοινωνικός φιλελευθερισμός εξασφαλίζει περισσότερη ανάπτυξη, μεγαλύτερη απασχόληση, περισσότερες ευκαιρίες και διάχυση ευκαιριών σε όλους.

Κλείνω με εκείνο που σας είπα στην αρχή: Η Ελλάδα δεν πρόκειται να χρεοκοπήσει. Θυμηθείτε τα λόγια μου. Η Ελλάδα έχει δυνατότητες, έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα, έχει μέλλον.

Αλλά το πιο σημαντικό της πλεονέκτημα, είστε εσείς: οι άνθρωποι της Εργασίας. Κι αυτό το πλεονέκτημα είναι το πιο αναξιοποίητο.

Φίλες και φίλοι,

Γνωρίζετε ότι είμαι πολιτικός που δεν κολακεύει το ακροατήριό του.

Έμαθα και στα χειροκροτήματα, έμαθα και στο μοναχικό δρόμο.

Έμαθα να νικώ, έμαθα και να χάνω. Έμαθα και να ξανασηκώνομαι και να στέκω όρθιος και να προχωρώ.

Λέω αυτό που σκέπτομαι. Και εννοώ αυτά που λέω.

Δεν σας ζητώ να συμφωνήσετε σε όλα μαζί μου...

Σας ζητώ, όμως, να πιστέψετε στον εαυτό σας, να πιστέψετε στην αξία σας, να πιστέψετε στο μέλλον σας, στο κοινό μέλλον όλων μας και σε μια Ελλάδα που δεν τρώει τα παιδιά της. Τα στηρίζει και τους δίνει ευκαιρίες να δημιουργήσουν.

Σας ζητώ μέσα στους σκοτεινούς σημερινούς καιρούς να δείτε την Ελπίδα:

Για μια Ελλάδα με Ανάπτυξη, Ανταγωνιστικότητα, Κοινωνική Δικαιοσύνη, Συνοχή, Αλληλεγγύη και Ευημερία για όλους.

Μια Ελλάδα που όλοι μαζί θα δημιουργήσουμε. Και που θα είναι δική σας.

Γιατί χωρίς τον κόσμο της Εργασίας - χωρίς εσάς - δεν υπάρχει Κοινωνία.

Σας ευχαριστώ